

skal redes og fortsættes saa med Værelsets Ventilation og daglige Rengøring. Derpaa lærer man hvorledes den syge paa nemmeste Maade kan løftes og lættes ud af Sengen m. m. m.

Hvem den syge er, om en syg saadan kan taale at tumles med? Aa nej, vist ikke! De 4 Elever maa afvekslende agere Syg og Sygeplejerske, lægge Bindet paa Arme og Ben, Bryst og Skulder, undersøge Svælget, give Isposer paa og forebygge Følgerne af Forgiftningstilfælde; kortsagt, intet er glemt ligefra den første Nødhjælp til de mere vanskelige Tilfælde, og hele Undervisningen gives paa en saa anskuelig og interessant Maade, at Opmærksomheden intet Øjeblik slappes.

Betalingen er kun ringe, saa af den kan ingen lade sig afskrække for at tage Del i et Kursus, og Sygeplejen er dog en Gerning, hvor alle Kvinder kan mødes, baade de gode gammeldags og de mest moderne.

Fru Leth bor Bartholinsgade Nr. 2. K.

Sofie Horten.

„Hvortil skal vi opdrage vore Døtre?“

Smaabemærkninger til

„Tanker til Eftertanke“.

I.

Side 46: „ . . . Hun opfatter ikke sin Livsopgave som »Kvinde«, men i Ligeberettigelse med Manden som »Menneske« og forglemmer den Naturlov, der anviser hvert Køn sin Del af Arbejdet . . . »

Der er ikke nogen Naturlov, der anviser hvert Køn sin Del af Arbejdet. Om der var en saadan Naturlov, da var al Tale om, hvad der er Mandsarbejde og hvad der er Kvindearbejde, umulig, for da var det lovbundet, uomgængelig bestemt, saa intet deri kunde forandres. Det er en Naturlov, at Børn fødes af Kvinder, men, hvem der skal arbejde for at skaffe Børnene Føden, er der ingen Naturlov for; og netop fordi der ikke er nogen Naturlov for Arbejdets Fordeling, kunne de mange indbyrdes modstræbende Anskuelser komme frem, og hver for sig vove sig til at gøre Krav paa at være den eneste naturlige og sande.

Side 47: „ . . . Hustruen vil blive Mandens Kammerat, men ikke den Viv, der kommer ham i Møde med kærlig Omsorg og tillidsfuld Hengivenhed . . . »